

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 6.00 + Novosel Luka god. i Ivka

UTORAK - 6.00 + Varadin Antun, Nikola i Ivka Skupnjak

SRIJEDA - 6.00 + Hren Petar god.

ČETVRTAK – *Bezgrešno začeće BDM*

6.00 + Skupnjak Stjepan (*Dravska*)

17.00+ Skupnjak Ivan (*Ludbreška*)

PETAK – 6.00 + Perak Anđelko

SUBOTA - 17.00 - *skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči*

NEDJELJA – 3. DOŠAŠĆA

6.00 + Zornica - župna

11.00 + Vrbanić Marijan god. i Anđela

15.30 + Grozdek Kristina i Ivan

- u 15.00 sv. ispovijed za bolesnike - nakon sv. mise mali domjenak

ŽUPNE AKTIVNOSTI:

Župni vjeronauk: prvopričesnici – petak u 14.30, firmanici u 17.00

Dječji zbor – četvrtak u 19:00, petak u 18:00

Župna statistika za mjesec studeni 2011.

Kršteni: Kristian Novak (Mario i Monika r. Magić), Dino Živko (Ervin i Klementina r. Berger), Niko Novak (Igor i Sanja r. Mihalić), Benjamin Skupnjak (Denis i Rosana r. Mihalić)

Umrli: Stjepan Novosel (r. 1938.), Marija Jagačić r. Kosec (1937.)

Urednici: Marko Domiter, Sanja Vuščić; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
prosinac, 2011. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 2 (158)

4. prosinca 2011.

2. NEDJELJA DOŠAŠĆA

Psalam 85

*Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje
i daj nam svoje spasenje!*

Da poslušam što mi to Gospodin govori:
Gospodin obećava mir narodu svomu.

Zaista, blizu je njegovo spasenje
onima koji ga se boje
i slava će njegova prebivati u zemlji našoj.

Ljubav će se i Vjernost sastati,
Pravda i Mir zagrliti.
Vjernost će nicat iz zemlje,
Pravda će gledat s nebesa.

Gospodin će dati sreću
i zemlja naša urod svoj.
Pravda će stupati pred njim,
a Mir tragom stopa njegovih.

Ulazna pjesma

Puče sionski,
evo, Gospodin dolazi
spasiti narode;
i zagrmjet će
glasom
veličajnim
na radost
vašega srca.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Crkva danas pred nas stavlja lik Ivana Krstitelja. Za njega velimo da je bio Isusov preteča. Njegov nas lik istovremeno i privlači i odbija. Teško nam je prihvatiti njegov grubi i nama pomalo strani način života ali nas on istovremeno i privlači svojom jednostavnošću i poniznošću. Ivan je propovijedao i pripremao Isusov dolazak u pustinji. Za to postoji i te kako valjani razlog. Pustinja je mjesto gdje čovjek najbolje osjeća svoju malenost, svoju nejakost. Bog je u tom okolišu čovjeku jedina nada, jedina sigurnost. Čovjek u pustinji najlakše može doživjeti i čuti Boga. Upravo je zato i Ivan Krstitelj izabrao pustinju za mjesto svoga boravka i mjesto svoga propovijedanja.

Ivan odlučnim glasom progovara: „Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!“ Bilo je za očekivati da će ljudi pobjeći od njega, da ga neće htjeti slušati. No, događa se suprotno. Sve veće mnoštvo ljudi dolazilo je slušati tog neobičnog čovjeka. Ljudi su osjećali da je Ivan poseban. Čak se pronio glas da je on obećani Mesija. No Ivan tada pokazuje svu svoju veličinu. Otklanja svaku sumnju. Jasno govori: „Onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući!“ Time je Ivan usmjerio pogled svega naroda prema Isusu Kristu – prema pravom Mesiji.

I tada započinje Isusov nastup. On odmah započinje naviještati radosnu vijest spasenja svima, posebno onim malim, obespravljenim i potlačenim ljudima. Počinje govoriti da nas Bog sve ljubi, da smo pred Bogom svi jednaki, ali da će svatko odgovarati prema svojim djelima.

Isus nije onima koji će slijediti njegov nauk nigdje obećao udoban i lagodan život. Isus nam jedino obećava svoju milost i pomoć u nošenju životnog križa. I upravo u svjetlu evanđelja mnogi su kršćani osjetili da njihov križ, koji je objektivno gledajući nepodnošljiv, uz Isusovu milost postaje lagan, gotovo drag, postaje izvorom utjehe.

Ivanov poziv koji je ujedno i glavna misao današnje nedjelje je vrlo jasan: „Pripravite put Gospodinu!“ Gospodin će sigurno doći! Kao maleno djeteta vrlo skoro, a kao pravedni sudac svakome na kraju njegova života. A kada će to biti, to nitko od nas ne može znati. Zato moramo biti spremni.

Josip Hadrović, župnik

PRIČA

Mali je dječak bio na smrt žalostan kad je svoju dragu Kornjaču našao prevrnutu na leđa, bez života i mirnu pokraj ribnjaka. Njegov ga je otac tješio na najbolji mogući način: "Ne plači, sine. Priredit ćemo lijep pogreb za gospođu Kornjaču. Napraviti ćemo joj mali lijes, pokriti ga svilom, naručiti ćemo kameni nadgrobni spomenik u koji će biti uklesano Kornjačino ime. Potom ćemo svaki dan na grob stavljati svježe cvijeće i ograditi ga malom ogradom." Dječak je obrisao suze i bio je oduševljen planom. Kad je sve bilo spremno, napravila se povorka — otac, majka, sluškinja i dječak kao glavni žalobnik — i počela se svečano kretati prema ribnjaku da tamo odnesu tijelo. Ali, tijelo je nestalo. Izenada su ugledali kako je Gospođa Kornjača izronila iz ribnjaka i kako veselo pliva okolo. Dječak je u gorkom razočaranju gledao svoju prijateljicu i rekao: "Ubijmo je." *Anthony de Mello*

Ako kažem da je žalovanje za nekim (ili nečim) uglavnom proizvedeno navezanosću i sebičnošću, a ne ljubavlju ili plemenitošću, nećeš mi vjerovati. A ipak je tako. Plačem za svojim/om prijateljem/icom, svojim autom, svojim djetetom. Jučer, dok su 'tuđa' djeca umirala, tamo negdje daleko, nisam plakao/la. Dječaku je očito bilo više stalo do vlastite ugone nego do kornjače. "Ubijmo je!" reče. I mi ubijamo sebe i druge preskačući od jedne navezanosti na drugu. Zašto stvari i ljude ne ostavim slobodnima...? Neka dolaze i odlaze — pusti ih da idu svojim putem. Čak i tada kad ti umre netko najbliži — pusti ga da ide kuda ga Bog zove. Plači, ali neka to budu suze zahvalnice — za sve ono što ti je bilo darovano u toj osobi i s tom osobom. Uostalom, nikada ta osoba, pa čak ni tvoje dijete, nije bilo tvoje — bilo je dar, bilo ti je posuđeno. Pusti, oslobodi se, odlijepi se. Ne možeš upravljati svijetom, ne možeš ga zaustaviti, ne možeš zarobiti ono što ti se sviđa — ne možeš to osigurati novcima, nadzornim kamerama, političkom moću, prijateljama, strahom. Neko vrijeme stvar je, naizgled, sigurna, ali što više besmislenog truda ulažeš, kad stvar pukne, a mora jednom puknuti, stvorit će ti ogromnu buku u duši, neizrecivu bol, to više koliko si se više zavaravao/la. Ta nisi Bog, ne možeš ništa učiniti vječnim, koliko god to pokušavao/la. Što učiniti? Pokušaj sljedeće: zamisli osobu, za koju se bojiš da ćeš je izgubiti, da će te ostaviti, da će umrijeti — muža, sina/kćer, ženu, prijatelja/icu — i reci u sebi: "Mogu biti sretan/na bez tebe. Ako odeš, ostaviš me, ako umreš moj život će i dalje imati smisao."